

QUESTIO IV.

Quibus modis eximatur quis a praestatione
Decimarum?

SUMMARIUM.

- 35. Variis modis potest quis eximi a praestatione Decimarum.
- 36. I. Privilio, & qualiter?
- 37. II. Per Confutandum; & quomodo
hoc intelligendum?
- 38. Corollaria.
- 39. III. Prescriptione.
- 40. Solvitur instantia.
- 41. Quo tempore immunitas a solvendis De-
cimis preferibatur? Declinatur cap. 1.
de prescriptis, in 6.
- (e) Ut dictum Tract. 7. Dist. 6. n. 15.
- 42. IV. Compositione, & remissione.
- 43. V. Gravi paupertate; & quomodo?

35. **C**ONCL. I. Variis modis accidere potest, ut quis eximatur a praestatione Decimarum: videlicet privilegio, confutidine, preferentiae legitima, compositione, remissione, imo & ob gravem paupertatem corum, qui solvent Decimas non habent necessaria ad eis, suoque alendos. Ita Doctores paucim; atque defunctorum ex diversis textibus Juris, mox singulatim referendis: unde fit.

36. **C**ONCL. II. A praestatione Decimarum potest quis eximti privilegio, non quidem aliquis Principis territorialis laici, aut Episcopi loci, sed privilegio Summi Pontificis. Ita Vallenensis tit. de Decimis §. 8. & alii. Prima pars habetur: *Tua, & cap. Duam de Decimis.* Ubi dicitur, neque Imperiali, neque Regali concessione, quemque a solutione Decimarum eximi, utpote qua Divina constitutione debentur, & sunt tri-
buta egenitum animalium. Altera pars ex eo patet: quia Episcopus nequit dispensare in Jure commun: nam *lex superioris per inferiorem tolli non potest.* Clem. Ne Romani de Elec. Verum privilegio Pontificis id fieri posse, patet ex c. *Saggecum, & c. Ex par-*
te, & seq. de Decimis: ubi plura hujusmodi privilegia Cisterciensibus, aliquique concessa referuntur.

37. **C**ONCL. III. Per confutudinem aliquibus legitime introducam similiter potest induci exemplio a praestatione quarendam Decimarum: dummodo adiuc ex aliis De-

cimis, vel redditibus, tantum super sit; qui sufficiat iusta Sacerdotum sustentationi. Ita Covaruvias lib. 1. var. *Resolut. cap. 17. n. 8.* & alii. Ratio est: quia Decime solo jure Ecclesiastico debentur Clericos secundum quotam; sed secundum substantiam, five ut sunt necessarium stipendum Ministeriorum Ecclesie, debentur Jure naturali, & Divino; atqui huic Iuri nequit derogari per contrarium confutendum, bene tamen Priori, cap. ult. de confusione.

38. Hinc valet confutudo, ut ex quibdam fructibus, vel bonis, praeter minus, v. g. oleribus, fabis, ratis, & similibus, aliquid non solvantur Decimas, aut saltem non integras: ideoque Jura, dicta, quoniam Decime sunt solvendae integræ, intelligenda sunt de integritate solvi solita. Similiter valet confutudo, ut Clerici nullas solvant Decimas, aut Laici non solvane personales: quinimo Decimas personales, sed ex lucro industræ, haec etate nostra ferme in toto orbe Christiano de confutidine legitimæ preficiuntur non solvi, notat Navarrus c. 21. *Mannual. n. 31.* Usunque in hac Decimorum materia valde variari, ita tamen, ut adhuc Clericis sufficit honesta sustentatio, passim observant Doctores.

39. **C**ONCL. IV. Insuper prescriptio nre absoleta potest immunitas a solvendis Decimis obtineri per privatas, seu particulares personas, hinc Ecclesiasticas, five Laicales. Ita Covaruvias loc. cit. n. 10. Pirking tit. de Decimis n. 129. & alii. Ratio est: quia, ut dictum, Decime debentur Jure duntaxat Ecclesiastico; ergo nihil obligat, quia per contrarium ullam legem præscriptum abrogari possint, & sic immunitas ab eisdem solvendis praefici; dummodo alii habeant Ecclesie Ministeri congruam sustentationem.

40. Nec dicas: Laicus non potest praescribere ius percipiendi Decimas: ergo neque jus retinendi Decimas, id est, immunitatem ab eis solvendis. Resp. enim negando consequiam, & paritatem: quia ius percipiendi Decimas est spiritualis, cuius Laicus est incapax; ius autem immunitatis, seu exemptionis Decimis solvendis, non est spiritualis: hoc etenim tantum est quadam libertas, & commoditas temporalis integre percipiendi fructus suis, & in nullo titulo spirituali fundatur, ac ratidatur.

41. Ceterum immunitas a solvendis De-

cimis bona fide, & cum titulo, praescribitur spatio quadragesima annorum: sine titulo autem, tempore duntaxat immemoriali, propter notam citati Autiores. Et hoc defunctor ex cap. 1. de Prescript. in 6, ubi generaliter decernitur, quod quando Ius commune reficit praescribenti, vel habetur praesumptio contra ipsum, non sufficiat bona fides, sed insuper requiratur titulus, qui possessori causam tribuat possidenti, nisi allegetur, probetur que praescriptio temporis immemorialis: atque Ius commune reficit praescribenti immunitatem a solvendis Decimis: ergo. Accedit ratio: quia possessio male fidei allo tempore non praescribitur, juxta Reg. v. Juris in 6, atque possident immunitatem solvendi Decimas (cum huic Ius commune reficitur, cuius ignorantia non excusat) praesumptio habere malam fidem; nisi allegetur titulum coloratum, qui det jussum causam possidenti, siue bonam fidem ex parte possessoris inducat; vel nisi probet possessionem temporis immemorialis, quae est intaricata, immo quia non potest allegari melior titulus de toto Mondo (e) ergo.

42. **C**ONCL. V. Compositione, &c re-

missione, potest etiam cuiquam competere immunitas a solvendis Decimis. Ita Vallensis tit. de Decimis §. 8. n. 5. cum communi. Idque defunctor ex c. Ex multiplici de Decimis, juncta c. Statutum de Translatiōnē, ubi ejusmodi compositio facta approbatur. Idem de remissione liquet ex c. Quia circa, de Privilegiis. Ubi pariter quorundam Decimorum facta remissio, per Papam comprobatur.

43. **C**ONCL. VI. Tandem gravis paupertas, five tanta, ut solitus Decimus quis non habeat necessaria ad se suorum sustentandos, excusat interim a solutione Decimarum, donec melior fortuna adveniret. Ita Layman lib. 4. Tract. 6. cap. 2. n. 8. Abbas, Suarez, & alii. Ratio est: quia ob necessitatem tam gravem, generaliter potest disseri solutio debiti. Quinimo, si quis tempore Decimorum solvendarum fuerit constitutus in extrema necessitate, prorsus liberatur obligatione eas perolvendi: cum tunc omnia sunt communia, & sic ipse confumperit, quod suum erat. Verum, qui gravem solum necessitatem patitur, si liberatur non similespleriter, sed do-

TRACTATUS XII.

DE IMMUNITATE ECCLESIASTICA, ET INDULGENTIIS.

QUia præsens materia omnibus Clericis scitu valde necessaria existit, ne, quæ proprium statum, & Ecclesiæ sibi concreditæ jura concernunt, culpabiliter ignorent: ea juxta methodum a pluribus Authoribus observatam, in Theologia Morali merito pertractatur. Idipsum, dimissis difficultibus ad Jus Canonicum Questionibus, breviter præstabilit præsens Tractatus: ita tamen, ut ad finem ejusdem simul agatur de Indulgentiis.

DISTINCTIO I.

De Immunitate Ecclesiastica ut sic, ejusque Speciebus.

QUESTIO I.

Quid, & quotuplex sit Immunitas Ecclesiastica, & quo iure constituta?

SUMMARIUM.

1. Ratio Ordinis.
2. Manus tripliciter accipitur. Immunitatis etymon
3. Immunitas Ecclesiastica, quid?
4. Est triplices. Localis, Realis, & Personalis.
5. Certum est Immunitatem Ecclesiasticam esse de Jure Divino quod ea > quæ vere sunt spiritualia.
6. Immunitas Ecclesiastica etiam quod alia est aliqua ratione de Jure Divino.
7. Quæ ratione hoc sit, varians Doctores. 1. Sententia.
- (a) Tract. 11. Diff. 4. n. 6.
2. It. Juris conformiter sententia.
3. Inflans contra hanc solvitur.
- (b) Tract. 11. Diff. 4. n. 14. & leqq.

per-

QUEST. I. Quid, & quotuplex sit Immunitas &c.

441

pertinentibus. Personalis tandem, quæ debet per sonis Ecclesiasticis.

6. CONCL. III. Certum est, quod Clerici, Ecclesiæ, earumque bona, si presententur quod ea, quæ vere & proprie spiritualia sunt, Jure Divino sunt exempta a jurisdictione & potestate seculari. Ita Covaruvias Tract. Question. cap. 31. num. 2. Concl. 1. Barbola lib. 1. Script. Eccl. usq. cap. 39. §. 2. num. 6. & communis aliorum. Exemplificatio hoc de Sacramentis, quorum cognitio ad solum judicem Ecclesiasticum pertinet; adeo quidem, ut iuxta Concilium Trid. Sess. 24. canon. 12. Si quis dixerit, Casus matrimoniales non spectare ad Judicem Ecclesiasticos, anachoreta sit. Idem accedit in Donis supernaturalibus spiritualibus, in Beneficiis Ecclesiasticis, in rebus sacris, & aliis similibus, ad quorum decisionem supernaturale cognitio requiriatur. Ratio est: quia super his nullam omnino potestatem a DEO accepserunt Principes seculares (his quippe tota potestas sua immediate a Republica communicatur) sed ad talia diuidicata per Christum supernaturaliter instituta fuit potestas Ecclesiastica, & tradita D. Petro, Joan. 21. ibi: Post eves meas: ejusque legitimis Successoribus, ac per hos catenis Ecclesie Praeclaris.

6. CONCL. IV. Etiam quantum ad alia prorsus concedendum est, quod immunitas Ecclesiastica, seu exemplo Clericorum, Ecclesiistarum, rerumque Ecclesiasticorum, aliqua ratione fit de jure Divino. Definitur hoc ex diversis textibus Juris, dictam immunitatem esse juris Divini clare attestantibus. Loquendo enim de personali exemptione Clericorum, eam haberi de jure Divino, patet ex cap. Si Imperator diff. 96. & cap. Sylvestris & cap. Relatum 11. q. 1. cum concordantia. Deinde generatim loquendo de exemptione, se immunitate Ecclesiistarum, habetur textus clarissimus cap. Quamquam de Confessis in 6. ibi: Cum igitur Ecclesia, Ecclesiastican perfoma, ac res ipsarum, non solum iure humano, quin & Divino, a secularium personarum exactiobus sint immunes. Et ibidem Glotta y. Divino, probat hoc ex Genf. cap. 47. Ubi Pharaon Rex Aegypti terram Sacerdotium fecit immunem & liberam, ne tenerent cum alii quintam partem fructuum solvere regibus. Unde & in veteri Lege Sacerdotes & Levites, erant exempli a jurisdictione seculari aliarum Tribuum, & obligatio-

ne solvendi tributa. His accedit Concilium Tridentinum fol. 25. cap. 20. de reform. ubi ait, Ecclesia, & personarum Ecclesiasticarum immunitatem Dei ordinazione, & Canonis sanctionibus constitutam. Concordat cap. Nisi, de Jureverando, junctis variis Conciliis.

7. Dicitur notanter in Conclusione aliqua ratione sit de Jure Divino. Siquidem in hoc amplius declarando variant Doctores. Et quidem non pauci volunt, eismodi exemptionem non esse de jure divino obligante, sed solum a Legi humana, seu per privilegia in Corporis utriusque juris clausa: dici tamen quadam ratione esse de Jure Divino, scilicet originaliter & initiative, quatenus Legi naturali valde conformis est: atque a veteri Lege Divina originem duxit: prout in similis superiorius (a) dictum est, Decimas Divina constitutione deberi. Et hujus sententiae sunt Covaruvias loc. cit. num. 2. Concl. 3. Lefthus lib. 2. de jure, & iure, cap. 33. num. 30. Molina, Garzias, & plures alii, quos citat Barbola cit. §. 2. n. 1.

8. Alii et contra probabilius, Juris conformitatem esse centent, Clericos etiam in temporalibus Jure Divino a Civili Potestate exemptos esse; prout fortiter urgent textus num. 6. relat., atque tener Gloria cap. Si Imperator diff. 96. & cap. Quamquam de Confessis in 6. Abbas cap. Ecclesiastica num. 6. de Confessis Barbola cit. cap. 39. §. 3. num. 5. & rursum §. 5. num. 3. pro hac sententia allegans decisionem Rota, & plurimos Doctores; Layman lib. 4. tract. 9. cap. 8. num. 1. Engel rit. de Immunit. Eccles. num. 23. aliquę communius: quibus novissime accessit Propter Fagnanus capit. Ecclesia S. Marian. 10. de Confit. affers, quod crebrior gravissimumque interpratum sententia est, eam exemptionem esse de Jure Divino.

9. Neque obstat allata infinita de Decisionis; nam Decimas etiam hodie esse Juris Divini, quatenus requirentur ad necessariam Ministrorum Ecclesie sustentationem superioris (b) jam dictum est. Verum de hoc plura Canonizit.

QUE-

QUESTIO II.

In quibus consistit Immunitas localis,
sive Ecclesiarum.

SUMMARIUM.

- 10 Immunitas localis consistit in duobus; &
quibus?
- 11 Iudicis facultaria prohibetur fieri in Ecclesiis,
vel Cemeteriis, sub nullitate
aliis.
- 12 Sicut dicendum de Iudicis Ecclesiasticiis.
- 13 Salvator infans.
Quid magis deceat?
- 14 In Ecclesiis, ac Cemeteriis, facere con-
tractus &c. non licet.
- 15 Sed si sunt, non sunt irriti.
- 16 Quid de venditione candelariorum?
- 17 Ibidem prohibetur fieri Concilia facultaria,
Confabulationes, &c.
- 18 Canadie profana.
- 19 Confessiones, vel accusatio, &c.
- 20 Missa inopere, omninoque actiones fac-
tives.
- 21 Quid de Disputationibus?
- 22 Violentia Ecclesiis non est inferenda.
Pena contra facinorum.

30 CONCL. I. Immunitas localis (quam
allupant Immunitatem Ecclesiasticam, sub his etiam comprehendendo Ca-
meteria, & alia loca Religiosa) consistit in
duabus, videlicet, ut actus profani, &
facultates Ecclesiasticae arecentur: deinde, ut
malefactores Ecclesiasticae confluentes, ibi-
dem in vita & membris protegantur, neque
violentie inde extrahit possint. Et quidem de
hac posteriori fuisse dicitur Diff. sequenti; quantum vero prius attinet, ita

31 CONCL. II. Imprimis in Ecclesiis, eamque Cameteria, prohibutum est, exer-
cere Iudicis facultaria; adeo quidem, ut
totus Processus judicialis, & sententia super causa faculari ibidem lata, ipso jure irrita,
& nullius roboris exstat. Ita expresse statuitur e. Decet & fin. de Immun. Eccles. in 6.
ac tenuit Doctores communiter. Et hoc qui-
dem procedit non solum de causis criminali-
bus, sed etiam de civilibus, quae ad Forum
publicare pertinent: ut patet ex textu. Ma-
xime tamen Immunitati Ecclesiasticae repug-
nat, arque absurdum est, & crudelis, si ju-
diciis sanguinis ibi exerceretur, ubi est inca-

refugii confitentes, ubi dicitur e. Cum Ecclesia
de Immun. Eccles. Id proinde, prater nulli-
tatem processus, etiam sub poena excommu-
nicationis prohibetur agitare causas langui-
nis in Ecclesia, vel Cemeterio.

12. Dicitur notanter, *Judicis facultaria*.
Siquidem Ecclesiastica Judicia ibidem vali-
de, & licite tractari possunt, arg. e. Quia fra-
ude Appell. & doceat Gloria communiter re-
cepit. It. e. Decet & Secularium de Immunis.
Eccles. in 6.

13. Nec dicas. Iudicia Ecclesiastica pro-
hibentur exerceri in loco sacro. Rcp. enim
neganda confitentiam & paritatem: nam
aque, immo plus decet, ut Clerici in For-
estibus officiis non occupentur diebus Festis
ac Laici. At loquendo de loco, Ecclesiastica
sumptuare potuit, Iudicia Ecclesiastica cum
minoris respectu, immorique tempore expe-
dienda fore, quam facultaria: similitudine
Iudicis Ecclesiasticum majorem curam adhi-
bitur, ut omnia sine irreverentia loci fa-
ciri siant. Fatendum tamen, magis decens
est, ut euani Ecclesiastica Judicia non in
Ecclesia, qua domus est orationis, non jur-
itorum, sed in Palatio Episcopali, aut alio
competenter loco fiant. Purther tit. de Im-
munity Eccles. n. 7.

14. CONCL. III. Insuper prohibutum est in Ecclesiis, eorumque Cameteriis, facere
contractus, vel negotiations, aut mundi-
nas instituere. In communis: & habet
tur cit. cap. Decet. de Immun. Eccles. in 6. ibi:
Collent in Ecclesiis, eorumque Cameteriis ne-
gotiations, ac foris ipsius consilium. Id
que merito statutum est ad exemplum Christi
Domini, qui ingressus in Tempulum Dei
ejecit omnes vendentes, Elementos in tem-
plo, & mensum numerariorum, & catenas
venditionis columbas evexit, & dicit eis: fori-
gium est, Domus mea, domus orationis vocabi-
tur: vos autem fecistis illam speluncam latro-
num. Matth. 21.

15. Licit autem contractus in Ecclesiis
facere non prohibutum, idem nihilominus
de facto iniuste valent: nam nullo iure irritan-
tur, sicut cit. e. Cum Ecclesia de Immun. Eccles.
castrum Iudicis facultaria. Similique isthac
Constitutio, cum sit penalis, non est ex-
tendenda ad contractus, & nota Gloria
passim recepta e. Decet & Processus.

16. Ceterum in Templis vendere candi-
tas, si id fiat ad Fidelium devotionem pro-
movendam, non est illicitum. Azorius part.
2. lib. 9. c. 9. g. 5. Angelus, & alii. Nam
prohibetur quidem omnis negotiatio, vel

con-

contractus, qui fit lucrati, aut Divina
Officia perturbat, vel impedit: hoc tamen
non accidit in venditione candelariorum causa
promovenda devotionis Fidelium.

17. CONCL. IV. Ulterius in Ecclesiis
prohibentur fieri *Concilia*, *Conciones*, &
publica Parlamenta (intellige, quando ta-
lia sunt de rebus mere temporalibus, & fe-
cularibus: nam Concilia, & Conventus
de rebus Ecclesiasticis, aut pietatis spe-
cialibus, recte ibidem institutur). Item
confabulationes qualiter, & quacunque alia
qua Divinum polius turbare officium, aut
onerosa Divina Majestatis offendere. Ita his ipsi
verbis habetur cit. e. Litterae n. 6.

18. Deinde Comadia profana, ac ludi
Theatrales, penitus in Ecclesiis fieri prohibi-
tentur; non obstante quacunque confusione
contraria, quae potius corripitur diensi-
da est, e. Cum decreto, de Vita & honori
Cler. Quamvis pia & honesta spectacula
ibidem exhiberi valent. Purther tit. de Im-
munity Eccles. n. 7.

19. Item non oportet in *Basilicis*, seu Ecclesiis
agere facere, & intus manuare, &
vel accusari facere, e. Non oportet, diff. 4.
Neque inter Ecclesias possunt supellec-
tia reponi: nisi id necesse sit propter hostiles
incursus, aut alias necessitates, quibus
tamen cestibus ad pristina loca reportari
debent. arg. e. Oratorium diff. 4, & tradit
Azorius 1. 1. q. 8.

20. Tandem novissime Concl. Trid. suff.
22. in Decreto de observanda & evitanda in
celebratione Misa, statut. ut Ordinarii lo-
corum ab Ecclesiis missicas eas, ubi se organo
sive cantral iheribut aut impurum aliquid mis-
seatur, item facultates omnes actiones, vanae,
aut aede profana colloquia, deambulatio-
nes, & missas numerariorum, & catenas
venditionis columbas exirent, ut Domus
Dei vere domus orationis esse videntur, ut dici
possit.

21. Quarens an licitum sit, Disputatio-
nes in Ecclesiis habere? Rsp. affirmative:
quia scientia est dominum Dei, & res sancta.
arg. L. 1. ff. de Viris & extraord. cognitione
ibi: Et quidem res sanctissima, civitas sa-
pientia. Abbas e. Cum Ecclesia de Immun. Eccles.
Azorius loc. cit. quies. 4. Purther tit. n. 11.
& alii.

22. CONCL. V. Ad Immunitatem Ecclesiasticam pertinet etiam, ne quis et violentia
interferat, infringendo earundem for-
mas, vel ipsas spoliandas suis bonis, aut hu-
ijsmodi quidpiam attentando. Patet hoc ex
Omnes & c. Quisquis 17. q. 4. cum concor-

dantibus: ubi tales judicantur sacrilegi. Quis-
nimo Ecclesia rum Dei violatores, huc cum
effractione spoliantes Ecclesias, ipso jure ex-
communicati sunt arg. e. Canonica 11. qu. 3.
& c. Sieue 17. q. 4. & c. Conquesti de Sen-
tencio juncto Gloriosa ibidem, v. excommuni-
catus nuncietis.

QUESTIO III.

- De Immunitate reali, & perso-
nali.

SUMMARIUM.

23 Immunitas realis, & personalis, in que
consistat?

24 Bonae Ecclesiastice, & personarum Ec-
clesiasticarum, sunt triplices gene-
ris. L.

(c) Conformatum dicti num. 6. &
seqq.

25 II. ac 26. III. Declaratur.

26 Bonae Clericorum patrimonialis, an ga-
udent Immunitate?

(d) Ut dictum n. 6. & seqq.

28 Quid de bonis Fenditibus?

29 Aut si fundator in bonis Ecclesia riserva-
rit sibi certam pensionem?

30 Quid loquendo enarrabis antiquis.

31 Ac etiam novis, sive postea imponen-
dis?

32 Laici non possunt etiam in communibus
necessitatibus, novis collectas Ecclesiis,
& Clericis imponere?

33 An possunt prefari abque illa exaltatione
Laicorum?

34 Que conditions requirantur, ut Ecclesia
& Clerici in communibus necessitatibus
huius contribuere tenentur.

23 CONCL. I. Immunitas rerum & per-
sonarum Ecclesiasticarum (quam
alias realem, & Personaliam appellant) gene-
ratim consistit in hoc, quod res, atque
personae Ecclesiastice, a jurisdictione secu-
larium Magistratum, eorumque exactio-
nibus, & oneribus immunes sint, & libe-
rare. Ita omnes Theologi, Canonizae, &
Juris consulti Catholicoi: effigie definitum
in Concilio Lateranensi sub Alexandro III.
c. 19. & refutatur e. Non minus de Immunitate
Eccles., ubi etiam Laici collectas Clericis
vel Ecclesiis imponentes, aut jurisdictione
nimis ipsorum usurpantes, si montionem defi-
stant, una cum fautoribus suis ipso facto ex-

com-

communicantur. Concordat Concilium Generale sub Innocentio III. c. 46. relatum in e. Adversus eod. juncto e. quia nonnulli eod. in 6. & Clem. in eod. cum concordantis.

24. Hæc Conclusio ut melius intelligatur sciendam, quod bona Ecclesiæ, & Ecclesiasticarum personarum, tripliç generis distingui possint. Primi generis sunt ipsæ met Ecclesiæ materialis, una cum Camerariis; item vasa sacra, vestes, & quacunquam consecrata, sive benedicta sunt, tanquam Divini Cultus instrumenta. Et de his certum est, atque ab omnibus (c) consensum ea Jure Divino esse exemplia a jurisdictione, & quibuscum exactionibus Magistratus secularium, nullam enim temporalium utilitatem habent, que in ascensione venire possit, utrumque cum ad Divini Cultus ministerium specialiter dedicata, nullis alius humanis usibus applicari possint, iuxta Reg. 51. Juris in 6. Sene Deo dedicatum, non est ad u'li' humanos ulteriori transwendum.

25. Alterum genus complectitur bona Ecclesiæ tum immobilia, tum mobilia, quæ sive a Fundatoriis, sive ab aliis Fideibus, ad honorem Dei oblatæ seu donata fuerunt, ut per Prædictos Ecclesiæ, ac Ministeriorum ejus pauperum sufficiemmentem convertantur. Et de his vero summodi procedere dictam Decretalem, Non minus, cum concordantem, convenienter pariter Doctores, eo quod sunt Deo oblata, atque ac cultum ipsius specialiter destinata, sive non nisi in pios usus converta (quod fecit, fore, si per exactions Secularium gravarentur, atque diminuerent), cum sint res Dei, & Sanctum Sanctorum Domino, cap. Nulli 12. & alibi.

26. Tertium bonorum genusest eorum, quæ ad Ecclesiæ, aut Personas Ecclesiasticas, pervenerint alii titulis, sive causis, utputa emptione, hereditate, arte, labore manuali, aut alio quocumque titulo temporali. Et de his, præcipue vero de bonis patrimonialibus Clericorum, posset nonnulla moveri difficultas: sit tamen.

27. CONCL. II. Non solum bona Ecclesiæ quocumque iusto titulo acquista, sed etiam bona patrimonialia Clericorum, gaudient Immunitatis ab extraordinariis collectis, & jurisdictiones seculari, atque potius privilegio Fori. Ita communis Doctorum, ut testatur Barbola lib. 1. Juris Eccles. aniv. 6. 39. S. 5. n. 6. Layman lib. 4. tract. 9. c. 6. n. 9. Pirhing tit. de immunit. Eccles. n. 62. En-

gel. n. 24, cum aliis. Ethoc aperte defumtus ex Iambus n. 6. allegatis, utpote quæ de rebus Ecclesiæ, & Ecclesiasticarum personarum, indistincte, atque pariformiter loquuntur. Accedit ratio: quia accessorium naturam sequi congruit principali, juxta Reg. 62. Juris in 6. cum concordantis. Similique magis dignum trahit ac lemnus dignum arg. e. Quod in dubio de Confer. Eccel. Atqui dicta bona sunt quid accessoriis per personas Ecclesiasticas, similiq[ue] ha[m] multo digniores illi; ergo. Quinimum Magistratus secularis nihil posset statuere circa easmodi bona, patrimonialia Clericorum, nisi obligando simili plameri sorum personas: sed ha[m] gaudeat Immunitate Ecclesiastica, fatentur omnes Catholici. (d) Et ha[m] ratione pari, vel etiam a fortiori, militant de bonis Ecclesiæ tum immobilia, & tunc permissa sunt: nam, ut dicitur 4. Quod religiosis ff. de Rei vendit. Quod religiosis adherant, religiosa sunt.

28. Limitatur haec tenus allata doctrina in nonnullis casibus. Et I. quidem in bonis Feudalibus: nam haecnon plena iure transirent in Clericum, aut Ecclesiæ, sed dominus directus, qui eadem concepit, præter dominium ipsorum directum certas sibi conditiones & iura reservat; que proinde a Clericis, atque Ecclesiæ, erunt obserbanda. Unde pariter, si Ecclesia, vel Clericus, a seculari domino, v.g. Imperatore Feudum habeat, ac super iure Feudi quodam inter Clericum & Laicum emerit, ea non per iudicium Ecclesiasticum, sed per dominum Feudi erit terminanda, prout decisum habetur. ex iurismissa &c. Verum de Foro competenti. Hinc respectu secularis Feudi Ecclesia, vel Clericus, non gaudet privilegio Fori, sed tenebit coram seculari domino Feudi iudicium subire; & convenienter coram eo in actionibus tam realibus, quam personalibus Feudum concernentibus.

29. Limitatur II. Si Fundator, seu Patronus, v.g. Princeps territorialis in ipso Foundationis limite sibi certam penitentem, sive annuos redditus, in bonis Ecclesiæ attributis reservaret, atque ipsos Episcopos ante consecrationem Ecclesiæ eidem constituitit arg. Præterea de Jure parvorum. Ubi Patronus permittitur in Ecclesiæ antiquos & moderatos redditus a locorum Episcopis instituere exerce. Postquam autem Ecclesia jam constituta, data, & consecrata est, novi census eidem imponi non possint, nec veteres augeri. Prohibemus eod. cum concordantis. Quod si fecus sit, illud irritum erit.

30. Li-

30. Limitatur III. Quidam onera antiqua, feu que rebus, antequam ad Ecclesiæ quoque titulo devenientes, prius jam imposta fuerunt: nam quilibet res transfit cum suo onere, arg. c. Ex lista de Pignoribus, & alibi. Hinc Ecclesia, vel Clericus teneat ad hujusmodi onera antiqua præstanta, dummodo ea sint vera, & realia, id est, ipsi fundis seu bonis infra, perpetua, certa, & determinata, arg. c. i. juncta Glorio V. Seitorum de Confess. Et in hoc sensu profundit textus s. i. Tributum 11. q. 1. ibi: Agri Ecclesiæ solvant tributum: Et illud c. Tributum 23. q. 8. Quia de exercitoribus Ecclesiæ, quad constitutum antiquum est, pro pace & quiete, quæ noruerit, & defensore debent, Imperato-ribus profundam est.

31. Dicitur, quod onera antiqua; sive, ut Canone proxime relato dicitur, quod conseruimus antiquum est. Nam loquenda de oneribus novis, fuit que imponuntur bonis Ecclesiæ, vel per sonarum Ecclesiasticorum co tempore, quo bona illa jam specabant ad Ecclesiæ vel personas Ecclesiasticas, ab ejusmodi oneribus ha[ve]r[er]is immunes sunt, per textus n. 6. allegatos. Et quamvis Bartolus in I. Re scripto s. fin. n. 5. de Minoribus teneat, Principes Laicos possit efficere tributaria, & affecta omnia praedia eorum Territorii, ita ut cum exinde ad Ecclesiæ pervernerit, obnoxia sint collectis post impensis: tamen ejus cautelem effici falsam, & contra immunitatem Ecclesiæ, & ad omnibus communiter reprobata; ait Fagnanus m. Non minus n. 11. de Immunit. Eccles. post Baldum, & Rotam, quos citat.

32. CONCL. III. Etiam in communibus necessitatibus, & utilitatibus Reipublice, prohibitum est Laicos sub pena excommunicacionis, novas exactions seu collectas Ecclesiæ, aut Clericis imponere. Ita hodie clarissime habetur in Bulla Coenæ Domini ubi s. 18. imponentes collectas Ecclesiæ, vel personis Ecclesiasticis, ipso facto excommunicantur. Id ipsum jam ante hac prohibitum fuerat in Concilio Lateranensi, sub Alexan-

dro III. ac referunt e. Non minus de Immunit. Eccl. ubi contra opositum attinentes, sic statutum legitur: Quocream sub anachoratis distinctione fieri de exercitoribus problemus: nisi Episcopi, & Clerici tantam necessitatem, vel utilitatem aspercent, ut absque ultra exactione ad relevantias communes militares, vel necessitates, ubi Laiorum non suspectam facultates subficiunt per Ecclesiæ exigim conferenda. Hac ibi.

33. Dicitur, absque ulla exactione. Nam itud ab illo ulla exactione, ac sponsa per Ecclesiæ, ex arbitrio Episcopi, qui dictam necessitatem inspicere debebat, olim conserendum erat; ita ut in Laici humiliiter & de- voti recipient cum gratiarum actione, prode declaratum fuit in Concilio Generali sub Innocent. III. & revertuntur. Adversus eod. Ubi tamen iudicium super his denuo admiratur Episcopis, atque præcipit, ut proper imprudentiam querundam, Romanus Pontifex prius consulatur: cuius inter se communibus utilitatibus providerat.

34. CONCL. IV. Ut in casu communium necessitatibus, vel utilitatibus Ecclesiæ, & Clerici contribueri debant, plures requiruntur conditions, ex allegatis textibus juris de lupta. I. Ut necessitas, vel utilitas sit publica. II. Ut Episcopus, & Clerus super hoc delibèrent. III. Ut dicta necessitas, vel utilitas, sit communis, tam Laicorum, quam Clericorum. IV. Ut ad eas relevantandas non sufficient Facultates Laicorum. V. Ut contributio ab Ecclesiasticis fiant sponte, & sine aliqua exactione seu compulsione Laicorum; unde talis contributio, seu collecta, non debet imponi auctoritate Magistratus secularis, sed Ecclesiasticis; similiq[ue] ad eam relevantiam Clerici non sunt compellendi per Judicem facularem, sed per Ecclesiasticum. VI. Ut, nisi periculum in mora fuerit, desuper Romanus Pontifex consulatur. Ita determinatur ex eis. c. Non minus & c. Adversus de Immunit. Eccl. juncta Clem. in eod. in 6. prout fusus explicit Fagnanus c. Non minus n. 22. & seqq. ac tenent alii Canonistix.

DISTINCTIO II.

De Jure Asylorum.

QUESTIO I.

Quo jure, quibusque locis competit
Privilegium Asyli?

SUMMARIUM.

- (a) Diff. I. n. 8.
- 1. Immunitas localis, in quibus consistat?
- 2. Privilegium Asyli non est Juris Divini, sed humani.
- 3. Scilicet infraius.
- (b) De hoc Tract. 2. Diff. 2. q. 1.
- 4. Circa ius Asyli magnam vim habet contumeliam.
- 5. Privilegium Asyli gaudent omnes Ecclesia, Etiam interdicta, vel polluta.
- 6. Item Cameraria, Sacris, turris, arquebussa Ecclesiarum.
- 7. Notabilis instantia solitaria.
- Ecclesia alter sicutius in materia Immunitatis, quam violatione.
- 8. Ad gaudent Immunitates senes, Janum Ecclesie, vel ejus partem?
- 9. Immunitas an gaudent spatiis 30. vel 40. passuum intra Ecclesiam?
- 10. Monasteria, Hospitalia, Oratoria Eccl. gaudent Immunitatem? & quae?
- 11. Rei cui potius conjugantur ad Monasteria, quam alia loca sacra.
- 12. Confugiantur Sacerdotum SS. Eucharistiam portantem, gaudent Immunitate?
- 13. Solvitur instantia.
- Et hoc amplius extenditur.
- 14. Quid de Reo Eucharistium sumente?
- Vel fugiente ad Sacerdotem S. Olearum portantem?

I Minunitas localis, ut iam superius
I (a) dictum, constituit in duabus: vi-
delicet, ut actus profani & seculares arcean-
tarab Ecclesiis, & ut malefactores ad eas,
aliaque pro loca confugientes, in vita &
membris protegantur, neque inde violentes
extrahantur. Siquidem cum Leges Civiles,
tum factos Canones, speciale privile-
gium Ecclesiis, aliisque plus locis, ob majorem
corum reverentiam, concessionem est, ut de-

4. Inferatur proinde cum Barbofa l. 2. Ju-
ris Eccl. univ. c. 3. n. 81. Engel. tit. de Immuni-
tate Eccl. n. 9. Covarruvias, & alii, quod circa
hanc Immunitatem Ecclesiasticam, Iesu
Asyli, habeat magnam vim constitutam, seu
ac propterea ad eam multa in casibus judices
recurrere debent. Nam, quia haec Immuni-
tatis non est Juris naturalis, aut Divini,
sed humani duntatax, conseqüenter contra-
rium confutendum admittit, arg. e. n. 1. de
Confusione.

5. CONCL. I. Privilegium Immunitatis,
seu Asyli Ecclesiasticus, non est Juris naturalis,
aut Divini, sed humani duntatax, Ci-
vilis ac Ecclesiastica. Ita Covarruvias lib. 2.
varior. Resol. c. 20. n. 2. Pirbing. v. de Immu-
nitate Eccl. n. 15. & commonitor aliorum. Id
quod determinat ex c. 1. et 2. dia. de Immuni-
tate Eccl. sicut in Eccl. sacerdotum statua Ca-
nonum, & traditionis Legum Civilium, fa-
citions ad Ecclesiam &c. Accedit ratio s. quia
littera iure naturali, ac Divino Deus fit con-
cordans, & reverentia Locis factis exhiben-
tibus; non tamen inde necessario inferitur, ho-
fieri debere, Immunitatem Reis ad Eccle-
siam conuentibus praestando: parum quia
etiam criminis effe concordata iure naturali,
ac Divino statutis: parum quia reverentia
Locis factis iure Divino, & naturali difficit
ad observari per hoc, quod actus pro-
fici & facultas inde arceatur.

6. Nec obstat, quod iam in Lega veteri
Deus praecepit Civitas refugii sibi con-
fundandas. Exod. 21. n. 35. & Deut. 29. si-
mulque etiam Gentiles ex instinctu nature
aliqua Loca designaverint, quia vocabantur
Asyli; atque ipsam Concilium Tridentinum
2. & 20. de Reform. affert, Ecclesia, & perso-
narum Ecclesiasticarum immunitatem, De
ordinatione, & Canonico fundatione con-
stitutam. Reip. enim, Leges veteris Testa-
menti, que morales non fuerint, sed tam
carmenales, aut judiciales, per ad-
ventum Christi extirpasse. (b) Unde Ius Asyli jam non habetur veteris legis obliga-
tio, sed solum ad quandam ipsius similitudinem, & secundum congruitatem juris natu-
ralis agatur (quae etiam Gentiles agno-
verunt), de facto per factos Canones, ac Le-
ges Imperatorias, Ecclesia factio Loci la-
cris concessum fuit. Nec obstat Concilium
Trid. I.e. Nam, ut concordentur iura juribus,
loquendo de immunitate Asyli, plus
nouit, quam Asyla ad imitacionem veteris Legis, atque instinctu Divino, accepta-
que a Deo autoritate, per Canonicas San-
ctiones constitutam esse.

4. In-

hac ipso de causa gaudet Immunitas, nec
potest violenter abstrahi, qui clausam Eccle-
siam reperient, ejus ianuam vel seram appre-
hendit; quia iam censum existere in Loco
facio. Barbofa ibid. n. 65. Bonacina diff. 2.
de Bull. Cne., q. 3. p. 2. 16. n. 19. & alii.
Ex hoc extendunt non pauci Doctores ad il-
lum, qui parientes Ecclesie exteriores can-
git: nam privilegia Immunitatis sunt ampli-
plicata; similiusque talis censetur adhaereo
Loco facio. Diana. part. 3. tract. 1. ref. 7. 3.
post Aloysium Riccius, & Bonacina diff. 3.
de Decal. q. 3. p. 2. 4. n. 5. citans plures alios
quamvis non definit oppositum tenentes quo-
ad hoc posterius.

9. Insuper dicta Immunitas non tantum
Ecclesie, sed etiam spatio quadrangulari pa-
sum circ. maiorem five matricem Ecclesiam
& spatius triginta passuum circa minores Ec-
clesias, concessum legitur e. sicut antiquitus
& c. Declaratur 17. q. 4. Verum hoc non ha-
bere locum quoad Ecclesias intra Castella,
five muros Civitatum confundatas, defum-
titur ex c. Quaquis 17. q. 4. ibi: Capille, que
sunt intra ambitum murorum castellarum, non
ponuntur in hac triginta passuum observatione;
& post Archidiocesanum notat Covarruvias
l. 2. var. resol. c. 20. n. 5. Cum quo etiam no-
tare plerique Doctores, istam Immunitatis ad
quadrangulari, vel triginta passus exten-
sionem, de confunditione vix alcubis observari:
quamvis Fagnanus & Ecclesia num. 20. de Im-
munitate Eccl. referat, quod S. Congregatio Car-
dininalium indistincte servari julerit Immuni-
tatem per circuitum dictorum passum
in Cathedralibus & Collegiatis Ec-
clesiis.

10. Nee diccas. Si super teulum Templi, au-
tem in eius Turre, vel Sacrifice, five subtilis Ec-
clesiam in caverna constitutam injuria huma-
ni sanguinis, vel feminis effusio, non polluant
Ecclesia: ut notat Gloria communiter re-
cepta. p. 6. n. 20. de Confer. Eccl. in 6. ergo ne-
que gaudent iustis locis Asyli. Negatu-
remus consequentia: nam quando agitur
de violatione, five pollutione Ecclesie, no-
men Ecclesia fratre accipendum est proflo-
spatio, five ambitu interiore: eo quod in-
teriora haec sit quasi penalium, & odiosarum. E
contra dum ferme est de privilegio Asyli,
quod est favorable & gratiosum, nomen Ec-
clesie accipendum est late: quo sensu omnia
et annexa, & coherentia: natus ad reprisa-
gines, & favores convenientem ampliari, iuxta Reg.
15. Juris in 6. immunitatem obstat.

8. Huc facit c. Si quis conservans 17. qu. 4.
ubi puniri subetur, qui fugientem, de atrio
Ecclie, vel de porticulis quicunque modis Ecclie
abseruerit, per vim infibaverit. Quintino
C. Debit, qui ad Ecclias confugientes: tum
ex c. id confutimus 17. q. 4. cum concordan-
tis; ac praeferunt ex Bull. Gregorii XIV.
Quicquid. C. 15. ann. 1591. defiper ema-
nata, ibi = Monasterii, Domus, loque
sacrifici, aut religiosi, supradicti.

11. Nec diccas. Si omnia hujusmodi Lo-

3

ca religiosa gaudent Immunitate Ecclesiastica, curero committere Rei confiugant ad Monasteria, non vero ad Ecclesias, quorum tandem multitudine? Resp. Id praecepit Cleri ob maiorem Alys amplitudinem & commoditatem, quae habent portus intra septa Monasteriorum, quam in Ecclesias, vel alii Locis religiosis; quavis revera & hæc gaudent privilegio Immunitatis, seu jure Alys.

13. CONCL. IV. Reus confugiens ad Sacerdotem, manibus Sanctissimum Eucharistia Sacramentum portantem extra Ecclesiam, gaudet jure Alys. Ita Abbas Panormit. e. sene de Celeb. Missar. Engel tit. de Roman. Eccles. n. 12, Barbofa cit. c. 3, n. 69. allegans pro fententi plurimos Doctores, quavis Corvarriuas n. 6. non nihil de hoc dubitet. Ratio est: quia Sanctissimum Corpus Christi est longe dignius, quam Ecclesia materialis; similique ipsis Ecclesias concedunt hoc privilegium proper Corpus Christi; ergo multo magis huic, vel Sanctissimo Eucharisticis Sacramento: nam Propter quod unumquidque tale, & illud magis tale.

13. Nec obstat, quod de hoc non habetur texus clarus in Iure. Siquidem praefixa materia est favorabilis, sicut extendenda; & aliquoquin privilegium extundit ad causum non expressum, quando ex mente Privilegiatis potest ille causus comprehendendi. Et haec de causa istud intelligent Doctores non solum in casu, quo quis Sacerdotem, vel hanc Balduchini apprehendit, sed etiam, si per sonis aliquocibz Sanctissimum Sacramentum immiscuerit: quia omnes illa cum Sacerdotio Sanctissimum deferente unam Ecclesiam constitutus, quibus proinde favor iste concilius intelligitur.

14. Neque hinc sequitur, quod etiam captivus iumentum Eucharistiam gaudet Immunitate. Siquidem privilegium Alys concidetur fugientibus ad Ecclesiam, vel Eucharistiam: captivus autem non potest ad eam fugere, bene tamen Sanctissimo Sacramento in Vaticano, & spirituali Cibo anima refici. Multo minus confugiens ad Sacerdotem, latrum oleum ad infirmos deportantem, gaudet immunitate: cum huic neque Jus faveat, neque partas, faveat ratio faciendo extensionis. Barbofa ibid. cum aliis,

QUESTIO II.

Quæ persona gaudent jure Alys Ecclesiastici?

SUMMARIUM.

- 15 Rei ad Alys fugientes, variis.
- 16 Fideles Laici Rei, an omnes gaudent Immunitate?
- 17 An etiam debitores pecuniariorum, vulgo Fallos?
- 28 Quid, si bi cum bonis suis fugiant ab Ecclesiastam?
- 19 Clerici, & Religiosi delinquentes, an Immunitate gaudent?
- 20 Sententia affirmativa est probabilior.
- 20 Declaratur Conclusio.
- Fallit in penitente Ecclesiastici, que potius Correctionem sapient.
- 21 Iudei, & pagani, an gaudent Immunitate?
- 22 Sententia probabilior.
- 23 Hæretici ob crimen heresis privanur Immunitate.
- 24 An ea pariter privari existant ob alia crimina?
- 25 Sententia negativa, bauisque fundamenta.

15. Forum ad loca sacra, tanquam Alys fugientium, alii possunt esse Fideles; alii Infideles; & illorum quidam Laici, quidam Clerici, vel Religiosi, ita cum Alii Pagani, aut Iudei, & Hæretici: & denique ille vel gravitate delictorum, vel a re alieno oppressi. Et omnibus his procedit præfusa Quatio.
16. CONCL. I. Certum est, omnes Fideles laicos delinquentes, & ad loca sacra confugientes, gaudent jure Ecclesiastico Alys, dummodo non admittere crimina specialiter excepta. Patet hoc ex e. Si quis contumac. 17. g. 4. & c. Inter alia de Roman. Ecclesiast. cum concordantiis, ac præterim ex cit. Bulla Gregorii XIV. Cum alia. Et hoc intellige, etiam hi fin excommunicati, vel interdicti: nam Censura non privat immunitatem, cum huiusmodi pena nullius sit jure expressa; similique Censura sunt medicinales, non mortales, arg. c. 1. de Sen. Excommunic. in 6. Pithing loc. cit. num. 32. poff Corvarriuas cit. cap. 10. numer. 11. & alios.
17. CONCL. II. Fideles debitores pe-

cu-

cuniarii, qui solvendo non sunt (vulgo, Falliti) confugientes ad Ecclesiam, gaudent Immunitate. Ita Abbas cap. Inter alia num. 22. de Immunit. Eccles. Barbofa cit. lib. 2. Juris Ecclesiast. uniu. cap. 3. numer. 46. & 47. Corvarriuas num. 14. & alii magno numero ab ipsis relati, quamvis non definit quidam oportunitatem rementes. Ratio est: cum qua in favorabilibus, Reorum nomine veniente debitorum, Reus enim dicitur, cum moveat questione, id est, intentatur actio, sive civilis, sive criminalis. cap. Forum de Verb. signific. Tum quia Bulla Gregoriana &c. expresse facit mentionem de fraudulentis Delictoribus; ita tamen, ut revocet quæcumque privilegia, & inducit ipsos extrahendi. Tum tandem, quia cap. Inter alia de Immunit. Ecclesiast. generaliter prohibetur ex trahi de Ecclesia invitus: adeo, ut etiam servus, ob timorem Domini ad Ecclesiam confugiens, non sit restituendus, nisi de imputante sua dominus eius Clericis juramentum præstiterit.

18. Ceterum si fraudulentis debitor in creditorum prejudicium una cum rebus & bonis alienis le recipiat, tunc de licencia Episcopi ejusmodi bona sunt confignata Judicis facultari ad effectum, ut veris dominis reddatur. Barbofa cit. num. 47. Diana part. 6. tract. 1. resol. 17. & alii. Nec obstat cap. Declaratur 17. quest. 4. ubi prohibetur quidam damni, i.e. spoliis residentibus in loco suando infiri. Nam loquitur textus de bonis propriis Rei, non autem alienis, & in quorum detentio idem delinqueret.

19. CONCL. III. An Clerici, & Religiosi, in Alys tui fin etiam contra proprios Judices Ecclesiasticos (nam contra Judices facultares defenduntur alii), videlicet per privilegium Fori) ita ut ab illis extracta extra causas iure exceptos non possint: multum controvertunt Doctores, alii affirmantibus, ceteri vero negantibus sententiam tenentibus; ut videtur est apud Fanigamus e. Inter alia nu. 70. legg. de Immunit. Eccles. Barbofa lib. 2. Juris Ecclesiast. uniu. c. 3. n. 137. Sed merito uterque horum affirmativam sententiam amplectitur, velut probabiliorem, & magis communem; nam Canones generales loquuntur, non distinguendo inter Clericum & Laicum, ac prædicti generales de omnibus sunt intelligendi. Denique privilegium Alys, hoc est, ut nullus violenter inde extracti valeat, principaliter concessum est ipso Reffensibus Theol. Moral.

F

Con-

20. CONCL. IV. Quantum ad Iudeos, & Paganos, multi clement, eos ad Ecclesiam confugientes gaudent Immunitate Ecclesiastica: & eo quod privilegium istud fuerit concessum loco sacro, ob eus reverentiam; atque ipsum, tanquam Ecclesias favorablem ampliandum, similique Canones illud concedentes, loquuntur generales & indistincti: prout inter plures alios vult, & argumentum Fanigamus loc. cit. num. 59. & seqq. & Diana part. 6. tract. 1. resol. 12. Et pro hac fententia Barbofa cit. cap. 3. num. 44. allegat Declarationem Sacra.

Congregationsis Controversis Jurisdictionibus propulsis, Anno 1631. factam: de qua si legitime confablit, dicta sententia omnino tenenda erit.

22. Ceterum insistendo Juri communali probabilius videtur, cos non gaudere Immunitate, nisi sincero corde parati sint veram Fidem amplecti; ut tradit Abbas, et inter alia nu. 6. de Immunit. Eccl. Covarruv. num. 11. Pithing rit. Immunit. Eccl. num. 19. Layman lib. 4. trah. 9. cap. 3. nu. 12. Bonac. disp. 3. in Decalog. quaf. 7. punc. 6. s. nro. 3. & ali quæplures. Ratio est: tum quia ita habetur decimum in Jure Civili lib. 1. C. de his, qui ad Ecclesias configuntur; ius lex non repertur in Jure Canonico correcta, immo prius approbata cit. e. Inter alia, ibi: *Juxta sacrorum statuta Canorum, ex traditione Legum Civilium.* Tum quia indignus est, ut ab Ecclesia defundatur, qui Ecclesiam contemnit. arg. cap. ultim. de Immunit. Eccl. Sic autem Ecclesiam contemnunt Ingredi, nolentes veram Fidem amplecti, spumante Ecclesiam per Baptismum ingredi. Tum tandem, quia Canones Immunitatis privilegium locale concedentes Ecclesiis, intelligendi sunt secundum materialem subiectam, hoc est, de personis Ecclesiastice jurisdictioni subiectis, five de fidelibus: Siquidem sistorum curam & gubernationem gerit Ecclesia, non Iudicium, aut Pagani, de quibus dicit Apostolus 1. Corinth. 5. *Quid mibi sis, quid proiunt, indicare?* Et per hoc patere potest responsio ad rationes in oppositum.

23. CONCL. V. Certum est, quod Hæretici ob crimen hæresis priventur Immunitate Ecclesiastica. Siquidem in Bulla Gregorianâ expresse excipiuntur *Heresis Rei;* idque merito propter enorimatorem hujus crimini, ad Ecclesias subversione specialiter tendens.

24. Ceterum an Hæretici propter solum crimen hæresis, vel (ubi publice tolerantur, v.g. in Germania) etiam propter alia crimina, utrum homicidium, furtum, &c. Immunitate priventur, rursum variant Doctores. Eos privari, affirmat Covarruvias cit. e. 20. nu. 11. cum quibdam alii: tum quia Hæretici, tanquam Ecclesiae hostes & predatores, omni eius favore indigni sunt. Tum quia tales revera sunt *Heresis Rei;* non obstante, quod propter hoc crimen non inquirantur: atqui hæresis Rei generaliter, & absolue excluduntur a privilegio Immunitatis per Bullam Gregorianam: ergo.

25. Oppositam nihilominus sententiam non pauci Doctores sequuntur, ut Sylvester verf. *Immunitas Ill. quaf. 3.* Zochus rit. de Immunit. Eccl. num. 16. Pirhing n. 40. Engel nu. 19. & alii. Rationem dant: quia in Hæretico propter homicidium, vel aliud crimen ad Ecclesiam configiente, hæresis se habet per accidentem; neque enim is fugit ad Ecclesiam propter hæresim, sed propter aliud delictum. Accedit, quod Hæreticus per Baptismum jam sit ingreditus Ecclesiam, quique legibus obligatus ergo pariter favoribus localibus, five Immunitate Ecclesie ob carum reverentiam concessa, frui poterit. Et hoc vel maxime tunc, quando is a pertinacia & errore recedens, per veram penitentiam Ecclesie reconciliatus fuit: siue dignus effectus, ut illius favore & protectione, perinde ex aliis Fidelis, per Immunitatem defundatur, prout limitat Bonac. cit. §. 5. n. 2.

QUESTIO III.

Quæ criminis non gaudent Immunitate Ecclesiastica?

SUMMARIUM.

26. Omnia criminis gaudent Immunitate, nisi sine specialiter excepta.
- Corollarium.
27. Solvitur infantia.
28. Septem criminis non gaudent Immunitate.
29. I. Publici latrones, viarumque graffatores. Et qui sunt tales?
30. Corollarium de furibus, & aliis.
31. II. Depopulatori agrorum, & qui?
32. III. Committentes homicidia, vel matriculations, in Ecclesiis, carumne Camerariis.
33. Quando censentur homicidium committi in Ecclesiis?
34. Exiftens in Ecclesia, & occidens aliquem extra eam, an gaudent Immunitate?
35. An Immunitas amittatur ob alia crimina commissa in Ecclesia?
36. IV. Proditoris hominem occident.
37. Homicidium proditorum, quod?
38. Quia de procurante abortus factus animatus?
39. V. Assassinii Rei. Assassinii quid?
40. VI. Rei heresis, ac VII. Rei criminis lesa Majestatis in personam Principis.
41. Corollarium.

26. CON-

26. CONCL. omnia criminis gaudent Immunitate Ecclesiastica, quia de Jure non reperiuntur specialiter excepta. Ita communis; & habetur expressum: cap. viii alia de Immunit. Ecclesiast. ibi: *Fugient ad Ecclesiam, quantumcumque gravia maleitia perpetraverit, non est violenter ab Ecclesie extrahendus.* & *Nisi publicus latro furius, vel depopulator agrorum.* Etc. Unde adulteri, raptore virginum, fabricatores falsæ monete, condemnati ad tritem, & huiusmodi gaudent immunitate; cum de Jure Canonico specialiter non exceptiuntur.

27. Nec obstat, quod spectato Jure Civili ab Immunitate excipiuntur homicidae, quicunque, adulteri, raptore virginum. *Aut.* De Mandatis Princip. §. Sed nego. *Collat.* 3. Refut. enim, quod in materia Immunitatis, utpote mere Ecclesiastica, non sit attendendum Jus Civilis, sed Canonicum, & quidem in omni foro, quando est diligenter inter utrumque.

28. CONCL. II. Septem sunt criminis, que non gaudent Immunitate Ecclesiastica: que licet in Jure Canonico pauli alii verbis continuantur, tamen in Bulla Gregorij XIV. *Cam alias* (Se habetur Tomo 2. Bullaria Romani, Confut. 7. dicti Pontificis) referuntur sequentibus verbis §. 3. *Ur Lacie ad Ecclesias, locaque sacra & religiosa predicta configentibus, si fuerint publici latrones, viarumque graffatores, qui itineria frequentata, vel publicis stratis obdident, ne viatores ex insidiis aggrediantur, aut depopulatori agrorum, quive homicidia, & mutilationes membrorum in ipsi Ecclesiis, carumne Camerarii committere non videntur, nec qui propter proximum suum occiderint, nec *Affassini*, vel hæresi, aut lese Majestatis in personam ipsiusmet Principis Rei immunitas Ecclesiastica non suffragatur.* Hæc ibi.

29. CONCL. III. Primo itaque Immunitate non gaudent publici Latrones, viarumque Graffatores, qui itineria frequentata, vel publicis stratis obdident, ac viatores ex insidiis aggrediantur, ut loquuntur Bulla Gregoriana, & concordat textus e. *Inter alia de Immunit. Eccl.* Et hoc est Primum crimen exceptum: nam Latrones, & viarum Graffatores parum differunt, nisi quod Latronis nomine illi tantum venire videantur, qui publicas vias obdident, solent aggredi, & depolari viatores cede intervenientes; Graffatores autem viarum id faciunt absque

faciunt indigos. Et hoc procedit etiam in illo casu, quo quis in una Ecclesia delinquit, & postea fugit ad altam, cum enim una sit per totum Orbem Ecclesia universalis, qui offendit unam Ecclesiam particularem, censetur omnes offendili; ac proinde nullibi gaudent immunitate.

30. Censetur autem homicidium, aut

mutilatio in Ecclesia committi, non solum tunc, quando uterque intra Ecclesiam existit, sed etiam, quando quis extra Eccl. existens, sclopio, vel jacio munitat, vel occidit existentem intra Ecclesiam.

nam talis revera occidit, vel munitat alte:

Ff. 2 rum

rum in Ecclesiā. Et hoc idem dicendum, si quis lethaliter vulneravit existentem in Ecclesiā, sed vulneratus extra eam obiit; quia delictum censetur commissum in Ecclesiā, Ponacina tom. 2. qu. 7. punct. 6. §. 2. nro. 5. & alii.

34. *Nun autem vicissim, si quis intra Ecclesiam exiitens, scelopo, vel telo interficiatur, five muelter existentem extra Ecclesiam, priuete Immunitate, variunt Dolores. Negant Bonacina loc. cit. numer. 3. Novarius. & quidam alii; eo quod talis proprie loquendo non in ipsa Ecclesia, sed ex Ecclesia occidat, vel muraretur: similique in hac materia, utpote odiosa & paenali, non sit facienda extenso ab inchoatione homicidiis ad homicidium ipsum. Affirmativa tamen sententia, videlicet talem privari Immunitatem, est communis: quam tenet Abbas cap. iii. num. 2. de Immunitate. Eccl. Piring codem numer. 25. Barba cit. 5. numer. 3. citans plurimos alios, Tum quia tale homicidium, quamvis confundit extra Ecclesiam, nihilominus in ipsa inchoatur, five principiatur: Tum quia talis infest injuriam loco facit, abutens ipsos ad cedem, vel mutilationem iustitiam faciandam.*

35. Quare; an quis privetur privilegio
Immunitatis non solum proper homicidi-
um, vel mutlationem, sed etiam propter
alii criminis commissi in Ecclesiis, v. g.
proper furtum, adulterium, huicmodi
gravia delicta, quibus infertur specialis in-
reverentia loco facio? Rep. Specula Bulla
Gregoriana negative. Siquidem Pontifex
in epite dicta Bulla §. 2. expresse declarat,
delinquentes in nullis aliis casibus, præter-
quam in sua Bulla expressis, posse ab Ecclesi-
fuis extrahili, finimque prohibet fieri excofum-
ad calcas in eis non expressos, etiam ex-
parte, identitate, aut majoritate rationis.
Barbola cit. cap. 3. numer. 10. 5. Bonacini
loc. cit. n. 11. & alii post dictam Bullam scribi-
bentes; quamvis ante ipsam non pauci oppo-
suerint.

36. CONCL. IV. insuper, qui proditione hominem occidit, non gaudet Immunitate. Patet hoc ex allegata Bulla Gregoriana, ibi: *Qui proditione proximum suum occiderint. Ceterum homicidium proditionum vel maxime tunc committitur, quando quis aliud verbis, & aliud mente gerit, arque sub specie amicitiae Proximum interficit: prout fecit Joab duobus Principibus*

militiae, Abner, & Amasa, quos sub specie oculi præbendi occidit. 2. Reg. cap. 3. &c. 20.

37. deinde generalis loquendo, *homicidii proditorum* censetur, quando vel sub specie amicitiae (ut dictum) vel faltem nulla precedente iniuricta, aut si praecedit, et adem per reconciliationem sublata, securus, & nihil malo pravidens occiditur, v.g. ferro, veneno, a tergo, de nocte, vel per infidias &c. Squidem Homicidii proditorum malitia in eo consistit, quod occidatur compos rationis, qui hic & nunc impotens est ad pacavendum qui.

38. Dicitur, *comporationis*. Nam, utrum
procurans abortum foetus animi, secuto
effectu, censatur homicida proditionis, as
privetur Immunitate, et nova difficultas
S: d. *Cambria, cit. punc.* 6. §. 3. n. 4. proba
bilis esse cenfet, talens non privari: cum
infans non occidatur per infidas ac dolose
ex quod dolus in infantem, urpato ratio
nis impotenter, non possit committi: nam
dolus est machinatio ad decipiendum, fe
llendum proximum exhibita.

39. CONCL. VII. *Afslashni* Rei non gaudent immunitate, ut expresse tradit *cita* Bulla Gregoriana. Porro *Afslashni* crimen trahit Originem, & nomen, a quibuidans *Imperium*, qui *Afslashni* vocabatur, & accepta pecunia occidabant. Fideles, quos aliquai vocebant *occidi*; ut nota tur per *Glossam magnam cap. 1. de Homicidio in c. Itaque *Afslashni* Rei sunt tam illi, qui occidere promisso proinde condeuerunt, tam qui operas suas ad occidendum locaverunt. Et hi omnes, utpote criminis *Afslashni* Rei, secuto effectu non gaudent Immunitate.*

40. CONCL. VIII. Præter crimen hæresis (de quo jam supra numer. 23. & seq.) priuantur Immunitate Ecclesiastica Rei crimini lœsa Majestatis in personam ipsiusmet Principis commissi. Ita cit. Bulla Gregorii XIV.

41. Dicitur, *in personam ipsiusnes Principis*. Nam fecis dicendum de offendentibus Statuum Principis, vel cudentibus falangem monetare, non obstante, quod tales de Jure Civili nonneantur Rei Majestatis. Adiutum Doctores, eum, qui offendit, five occidi filios Principis, aut eius Coniliarios, vel Legatos, et rei existat criminis lese Majestatis, nihilominus gaudere immunitate *et eo quod crimen non*

Quast. IV. De commodis Immunitatis Ecclesiastica, &c. 453

non committatur in personam ipsiusmet Principis. Bonacina cit. q. 8. punt. 6. §. 6. n. 3. & 4. Diana part. 6. tract. 1. resol. 18. & alii, paucis exceptis, qui ex eo oppositum tenent, quod Confiliarii, & Senatores censeantur esse pars corporis ipsius Principis. I. Quisquis. C. ad Legem Italiam Majestatis.

QUÆSTIO IV.

De commodis Immunitatis Ecclesiastice ,
poenisque eam violentium , ac mo-
do extrahendi Reos criminum
exceptorum .

S U M M A R I U M.

- 42 *Commoda Reorum ad Asyla fugientium.*
 1. *Reus nequit inde extrahri &c.*
 43 *Quid, si existat fons? Aut fictio promis-
cis induxit?*
 44 *Reus nequius condemnari ad mortem ,
vel panem corporalem.*
 45 *III. Non possunt ei prohibiri necessaria vi-
tus, & vestitus.*
Totius tamen custodiendi, ne auspiciat.
 46 *IV. Fugientis ad Ecclesiam, & recipien-
tibus.*
Tunc sustentari debent?
 47 *V. Non potest spoliari rebus suis ; &
quando?*
 48 *Violatio Immunitatis, quale peccatum?*
 49 *Eius violatores incurvant Excomunica-
tionem.*
 50 *Ex alias penas.*
 51 *Observanda circa extractionem Reorum ju-
re Asyli non gaudentium.*
 52 *Hi nequeunt absque licencia Episcopi ex-
trahiri.*
 53 *Limitatur hoc.*
 54 *Aque amplius declaratur.*
 55 *Aliis neandata.*

42. CONCL. I. Privilegia Asyliorum ,
 seu commoda Recorum ad Eccle-
 sias confingentia , varia sunt. Nam I.
 Reus in Loco sacro nequit capi , aut vine-
 stris constringi , multo minus per vim , seu
 invigus , ex eo extrahri ; prout habetur c.
*Definitiv. 17. 9. 4. ibi: Nullus andatus inde con-
figentia ad Ecclesiam , vel refidens inde con-
strahere , aut quodcunque nocibiliter , vel
 danni , fui spongia residentialis in loco sancto in-
 terventus . Concordia 3. Inter alia , de Immuni-
 tate , Ecccl. ibi: Non est violenter ab Ecclesia ex-
 trahendus ; et iesco unanimis Doctorum .*
Restitutio Theol. Moral.

impunitate vite , & membrorum . Barbola
 l. c. n. 105. & alt.

44. II. Reus , quadam eff in Ecclesia ,
 non potest per tentationem Judicis ad mor-
 tem , vel aliam peccata corporalem conde-
 minari; prout definiunt ex c. *Reum 17. 9. 4.*
 & c. *Inter alia , de Immunitate Ecclesie.* ibi: *Nec
 inde dannari debet ad mortem , vel ad penam ,*
*sed Rectores Ecclesiastici sibi obtinere debent
 membrorum & vitam: super hoc tamen , quod ini-
 quisitio , et iesco alias legitime puniendae videlicet
 pecuniarum , vel alia satisfacieantur.* *Ex explicat
 Glossa ver. Paniedius , & sequitur Abbas*
ibidem , allegans communem Doctrinam . Addit *Pithing n. 47. & Layman loc. cit. 6. 3.*
 n. 13. *poli Suarez , talem neque pia servitu-*
*tus , neque exili , neque tristrium mul-
 tari posse : eo quod haec pene sint valde gra-
 ves , atque corporibus aquiparantur , immo
 coram qualidian excalent .*

45. III. Nequit prohiberi , quo minus
 ad Reum necessarium victimus , & vestitus de-
 feratur , text. clar. 1. *Prefect. C. de his ,*
qui ad Ecclesias configuntur : ibi: *Nec ali-
 quando patinam , in ipsi Ecclesiis reverendissima ita
 quamque detineri , atque confringri , ut ei ali-
 quid scindulatum renna , aut confisus negetur , &
 requies . Et merito ita statutum est : nam im-
 pedire Reo necessarium victimum , foret aper-
 ta coactio , quia ipse vel famae vice , vel ex-
 tendo se tradere cogeretur . Nihilominus
 prohibutum non est , ponere custodias circa
 Ecclesiam , ne Reus libere aufragiat ; vel , ut
 cipi positi , si sponte extierit , aut fugam at-
 tentaverit . Layman ibidem cum communione .*

46. IV. Rei ad Ecclesias configentes re-
 cipiendi sunt , neque inde repelliri possunt ,
 aut exclusi . Nam Clerici , ac praefricti
 Rectores Ecclesiastici , tenentur tueri

jura Ecclesie, ipsiusque Immunitatem; ergo hoc ipso non possunt Reos ad eam confugentes excludere. Quinimo, si profugus non habeat bona propria, unde sustineatur (nam si hoc adfert, ex ipsius ei alimenta praeferari debent) neque etiam a conlangueis vel alii necessaria vita habere possit; haec per Ecclesiam, utpote cuius tutela, & protectione se committit, eidem velut pauperi prastabuntur; ne aliquin inedia, & necessariorum inopia urgente, invitus abire, & facultari Potestef lese tradere cogatur. Abbas cit. c. Inter alia. de Immunit. Eccles. Sylvester vers. Immunitas. III. 2. 5. & alii. Qui tamen addunt, debere ejusmodi Reum, si possit, comodum Ecclesie laboreatum, ne immunitas ipsi in occasio ostiandum, ut labore recompenst alimenta sibi praestaret.

47. V. Reus ad Ecclesiam fugiens nequit spoliari rebus, bonisque suis, que secum attulit in eam arg. cap. 27. 9. 4. Intellige de rebus propriis Rei, non autem alienis, sive alteri obligatis, & in quorum detentione item delinqueretur, ut dictum n. 18. Insuper, si Reus arma prohibita fecerit delictum, ea poterunt ipsi etiam intra Ecclesiam auferri: delinquit enim is, qui fert arma legibus prohibita. Covarruvias cit. 20. n. 18. Layman n. 3. & alii.

48. CONCL. II. Per violationem Immunitatis Ecclesiastica, sive violentiam Reorum ex Alys Ecclesiasticis extractionem, commititur gravissimum Sacilegium peccatum. Patet hoc ex Minor. &c. Frater 17. q. 4. ibi: *Qui admittere sacrilegum non dubitaverit, & alibi.* Accedit ratio: quia violenta talis extractio repugnat sanctitati, & reverentia Locis sacris debite. Hinc S. Augustinus. Ser. 5. de Belis. Eccles. ejusmodi extractionem appellat, gravem injuriam Religionis, & Divinitatis officiam.

49. CONCL. III. Prater alias penas in Jure statutis, violator Immunitatis Ecclesiasticae olim excommunicari jubebatur, & sicut antiquitus, 37. 9. 4. cum concordantis; que tamen continebant excommunicationem non late, sed primum ferenda sententia. Verum hodie, sive spectata Bulla Gregoriana, dicta excommunicatione est late sententia propter liquet ex verbis ejusdem Bullae, S. 8. ibi: *quod si quis quacunque dignatur, & autoritate preditus, contra eum nostrae Constitutiones tenorem attenuare presumperet, declaramus, cum isto falso ensuratur, & popas easdem incurere.* Bo-

racina zom. 2. dis. 3. qu. 7. punct. 8. num. 3. & alii.

50. Dicitur notanter, *propter alias penas.* Nam plures penas in iis Sacilegiis Jure statuta sunt. Et quidem de Jure Civili, tales contentur Rei criminis lege Majestatis tex. clav. L. 2. C. 6. bis, qui ad Ecclesiam conficiunt. Imo & ultime supplicio offici jubentur, i. presenti C. ed. quamvis hac poena non videatur amplius esse in usu. Insuper ipsi de Jure Canonico, prater penitentiam publicam ab Episcopo injungendam, incursum pegnum pecuniarium, non gentorum solidorum, e. s. quis consumat. 17. 9. 4. vel certe triginta librarum examinat argenti purissimi. *Quosquis inventus* ed. 27. qu. 4. pro qualitate delicti, & delinquentium conditions, *Judicis arbitrio* variandam, & Ecclesie lese applicandam pro satisfactione.

51. Queres, quid observandum circa extractionem Reorum, privilegio Alys non gaudentium? Resps. De facto quad. hoc est observandum. Constitutio Gregorii XIV. que 6. 3. & 4. exinde tradit formam extrahendi Reos ex Alys Ecclesiasticis ob commissa criminis excepta. Et primo mandat Pontificis omnibus Ecclesie Praeatis, ut eos, qui aliquod ex crimibus ibidem exceptis iudicio suo commissio videbantur, quando a Curia seculari fuerint requisiti, Ministris, & officiis Curia secularis ab aliis irregulariter nota, aut alienus confite Ecclesiasticis incusus, tradit, & consignari curant. Quibus verbis clare innuitur, de facto nota eius opus pravae cautione, vel iuramento, de imputante vita & membris. Reo criminis excepti prius obtinenda: quidquid omnium fecus fuerit, e. Reum. & c. Id confirmatus. 17. 9. 4.

52. Deinde, ne Curia secularis Ministri abutantur facultate, sive de Jure communis, sive per specialia privilegia olim sibi concessa, per fe. & propriae autoritatem extrahendi ejusmodi Reos; Pontifex dictam facultatem revocat, atque decernit, ut Curia secularis, ejusque Judices & Officiales, ab Ecclesiis, Monasteriis, Locis que sacri prædicti, Lacum aliquem, ne prefetur, delinquentem in nulla ex causis supra dictu mea expressa licencia Episcopi, vel ejus Officiales, & cum interventione persona Ecclesiastica ad eum authoritatem habent, &c. copere, extrahere, aut incarcerationem non possint.

53. Subdit tamen Pontifex unicam limitationem, ejusque cautelam, dicens: *Nisi*

et causa, quo ipse Episcopus, & diles. Personam Ecclesiastica requisita, illos in delictis superius expressi culpables tradere, ant captura & incarceratione intervenire, & absolvere reconveneri; & in quoque reverentia Ecclesiæ, & locis sacris debita memoriae, predictis delinqüentes minori, quo id fieri poterit, cum scandalo & tumultu, extrahere curant. Hac Pontifex.

54. Et hanc quidem, videlicet extractionem Rei abique expressa Episcopi licentia per Judices seculares fieri non posse, quantumvis de qualitate criminis excepti certo confiter, post dictam Constitutionem Gregorianam communiter tenuerit (licet Authoritates antecedentes oppositum docuerint) & clare defundit ex allegatis ejus verbis, utpote generaliter & infinite loquenter. Quod si vero super qualitate criminis dubium esserit, ejus cognitione (deducto prius Reo ad carcerae Curie Ecclesiasticae, ibique debite custodito) ad solum Judicem Ecclesiasticum, id est, Episcopum, seu ab eo Deputatum pertinet: tum quia haec res est Ecclesiastica, adeo ut ejus violatorum scilicet in dubio potius Reo favendum est, iuxta Reg. 11. Juris in 6. cum concordan-
tia.

DISTINCTIO III.

De Indulgentiis.

QUESTIO I.

Quid sit Thesaurus Ecclesie?

SUMMARIUM.

1. Indulgentia varia acceptio.
2. Quonodo sumatur in proprio.
3. Thesaurus Ecclesie, datur, & quid sit?
4. Is declaratur ex verbis, Extrav. Unigenitus.
5. Constat ex meritis ac satisfactionibus Christi, & Sanctorum.
6. Solvitur instantia?
7. Ubi is repotus maneat?
8. Thesaurus Ecclesie duplicitur consideratur.
9. Quonodo dispensetur?
10. Prosternit ut includit satisfactiones Sanctorum.

1. Indulgentia nomen, quod a verbo *indulgeo* derivatur, quandoque accipitur pro lenitate, seu condescendencia; ut Cor. 7. Hoc autem dico secundum indulgientiam, non secundum imperium. Alio modo sumitur pro remissione; ut Ihsa cap. 61. Predicare captiuis indulgentiam. Quia verba apud S. Lucam cap. 4. referuntur taliter; Predicare captiuis remissionem: ut proinde Indulgentia quandoque sumatur pro remissione.

2. Hanc utramque significationem Theologoi conjungunt, & Indulgentiam vocant remissionem penitentia temporalis, ex condonatis peccatorum culpis lape remanentibus, que sit ex causa iusta & rationabilis, per dispensationem Thesauri Ecclesie. Huius autem nomine aliud non intelligitur, quam Thesaurus spiritualis satisfacionum Christi & Sanctorum, qui applicari possit reis aliquis pena temporalis, Post peccata quoad culpam in Sacramento Poenitentiae

F 4 jam